

Jaarthemapreek nr. 8 Seizoen 2008 – 2009,
Oosterparkkerk, zondag 14 juni 2009

Feest
van
Verbinding

Verwerkingsmateriaal bij de preek over

Geloven op maandag

Leven in verbinding met Jezus door de week

Voorwoord

We zijn inmiddels aangekomen bij de laatste preek over het jaarthema. Dit is een preek over geloven in een alledaagse context en hoe dat dan werkt, hoe je dat kunt doen in Verbinding met Jezus, of eigenlijk meer nog: wat het belang is van die verbinding.

De preek is ook te beluisteren op www.oosterparkkerk.nl/agenda/luister_dienst.php

Achterin deze reader zijn, zoals gewoonlijk, weer verwerkingsvragen gegeven, en ook een leesrooster. Bij de verwerkingsvragen zijn ook (als laatste) enkele evaluatievragen opgenomen. Vraag aan u om die te bekijken en daarop eventueel te reageren via de mail. Dit laatste kan ook als kring gedaan worden.

Ik hoop dat het thema Feest van Verbinding dat heeft gegeven waarvoor het bedoeld was: een hechtere geloofsverbinding met God, door Jezus in de kracht van de heilige Geest. Waardoor én ieder voor zichzelf én de gemeente als geheel meer vanuit de hemel kunnen ontvangen en doorgeven de wereld in.

In september starten we met een volgend jaarthema. Dit zal gaan over gemeente – zijn. Hierin zal het thema Verbinding zeker ook mee blijven klinken.

Roelof Telgenhof,
Amsterdam/Duivendrecht, juni 2009.

Verband in de preken over verbinding

Verbinding is een centraal thema in mensenlevens, relaties tussen mensen onderling en tussen mensen en God. In een verbinding gebeurt een relatie.

God legt er daarom in de bijbel veel nadruk op dat alleen een echte verbinding met Hem datgene geeft aan mensen, wat Hij heeft beloofd: de liefde van de Vader, de verlossing van de Zoon en de vernieuwing door de Geest. Langs deze weg komt er ook ruimte en "leef" om de verbinding met jezelf en anderen aan te gaan.

Deze verbinding werkt zo ook door in het grotere verband van de gemeente. Waar "met en in God verbonden mensen" samen zijn, daar wordt de structuur van Zijn koninkrijk zichtbaar. En daar valt te delen in de gaven van dat Koninkrijk. Zo is een gemeente van Christus een helende gemeenschap. Waar leven wordt hersteld en (weer) zinvol wordt gemaakt.

Dit wordt zichtbaar en merkbaar in nog grotere verbanden waarin de gemeente en haar leden zijn geplaatst, die van de wereld. Juist door de gestalte van de gemeente wil God Zijn evangelie van genade, vergeving en verlossing verkondigd laten worden aan de wereld waarin die gemeente als een oase van leven is.

Zo strekt de kracht van de gemeente zich uit in de wereld, via de kerkdiensten en kringen (e.d.), maar ook via de individuele leden, ieder in hun eigen situatie. Want gevuld met Christus worden ze zichtbare daders van de gerechtigheid van God (vgl. Mat. 5, 10). En brengen zo verbinding tot stand tussen de hemelde God en de mensen op aarde om hen heen. Zo brengen ze in praktijk datgene wat in feite dé opdracht is voor de kerk (en haar leden) in deze wereld: verkondig het evangelie in zijn volle breedte (vgl. 1 Pet. 2, 9 en 10; 2 Tim. 4, 2).

Preek over 1 Pet. 3, 13 - 17

Erbij gelezen: Psalm 34 en 1 Pet. 3, 8 – 4, 6

Geloven op maandag

Leven in verbinding met Jezus door de week

Kern van de boodschap

Vaak ervaren gelovigen een kloof tussen geloof en dagelijks leven. Hoe komt dat? Allereerst blijkt dat dit in de bijbel ook al een bekend gegeven is. Petrus schrijft daarover in zijn eerste brief. Maar hoe los je dit op? De oplossing ligt erin dat je ook in je dagelijkse leven de verbinding met Jezus aan gaat en daar echt de ruimte voor neemt. Dan komt daaruit een levensstijl voort die van eenheid getuigt. Dan ben je ook opgewassen tegen bedreigingen die christen zijn met zich mee kan brengen (en die soms echt bizarre vormen kunnen aannemen). Maar in en door Christus ben je meer dan al dat andere om je heen.

Inleiding

Geloof is iets voor heel het leven.

Toch is er vaak een kloof: tussen je kerkelijke / je geloofsleven en je arbeidzame leven door de week, waar dat dan ook is...

Wat zou je eigenlijk willen? Of: wil je op dit punt wel iets? Misschien is dit wel een confronterende vraag. Maar laten we er van uitgaan dat je wat wilt op dit punt (anders moet je eens nadenken over hoe je in je geloof in God staat of hoe jij denkt over jouw rol als christen in deze wereld). Enkele voorbeelden van wat je als christen misschien zo wel zou willen door de week en op je werk kunnen zijn:

- Ik zou altijd vervuld willen zijn van het volledige spirituele besef dat God er is en dat ik in Hem kan/mag zijn en "optreden".
- Ik zou willen weten hoe ik me als christen op m'n werk nu eigenlijk "moet" opstellen. Want dat vind ik maar al te vaak erg lastig.
- Ik zou willen kunnen voldoen aan de verwachtingen die God van mij heeft in m'n alledaagse leven (of waarvan ik denk dat God die heeft)
- Ik zou een leesbare brief van Jezus willen zijn zodat anderen o.a. door middel van mij tot erkenning van de waarheid in Jezus Christus kunnen komen.
- Ik zou meer eenheid tussen mijn leven "in geloof" en in m'n alledaagse bezigheden van werk, gezin en leven willen hebben/ervaren.
- Ik zit NB! 40 uur op m'n werk. Wat zou het mooi zijn als ik daar echt geloofsgetuige zou kunnen zijn!

Er zijn vast nog meer "wensen" op dit punt. O.a. ook op het punt van God ervaren en zo. Maar het punt is wel duidelijk denk ik: vaak ervaren we een kloof tussen ons geloof op bepaalde kerkelijke, religieuze of spirituele momenten van kerkdiensten, stille tijd, bijbelstudie e.d. en ons alledaagse leven.

Hierbij kunnen diverse problemen ons parten spelen:

- De wereld van ons geloof en het alledaagse leven zijn vaak echt twee totaal verschillende en van elkaar gescheiden werelden. Past ook wel bij deze tijd: geloof is aan de ene kant wel weer wat in beeld, maar aan de andere kant is het echt iets prive en daar loop je niet mee rond op je werk... Dit zorgt ook dat geestelijke toerusting vaak niet geïntegreerd is in je alledaagse leven. We laten ons toerusten voor kringlieder, maar niet om een leesbare brief te zijn op ons werk... En vaak is geloof en leven in onszelf al niet altijd even goed geïntegreerd... Hoe zou het dan wel in ons alledaagse christen – zijn zo kunnen zijn...
- We hebben zo onze verwachtingen over "hoe het zou moeten zijn". Maar is dit echt "waarheid"? Is het bv. echt zo dat God van jou vraagt en verwacht dat je voortdurend loopt te lofprijzen en doorlopend anderen verteld over de geweldige daden van God in de redding van jouw leven? Dat valt nog even

- te bezien... in ieder geval zouden we het kunnen hebben over de manier waarop je dat dan doet.
- vaak vinden we het spannend om "als christen" tevoorschijn te komen op ons werk of in een andere "door de weekse" omgeving. Wat zullen ze er van zeggen als ze merken dat ik christen ben? En dat is ook spannend. Want in veel gevallen wordt christen - zijn ook wel gezien als op z'n minst iets vreemds. En wie wil er nu vreemd zijn? Vgl. trouwens 1 Pet. 1, 1 in dit verband!
 - Hoe zit het met onze eigen verbondenheden: met Jezus, met onszelf, of met onze omgeving. Dat is niet altijd zo goed voor elkaar... Maar daardoor kan het ook lastiger zijn om (om het zo te zeggen) meer geïntegreerd christen te zijn, zowel in de kerk als op je werk.

Hoe moeten we hiermee omgaan? Hier wil ik in deze preek iets over zeggen.

Thema: Geloven op maandag. Leven in Verbinding met Jezus door de week

1. Petrus' brief als leidraad

Petrus ziet en erkent de bovenstaande problemen en gaat daar op in, in zijn eerste brief. Dit blijkt o.a. uit het feit dat hij uitgebreid ingaat op wie de lezers zijn *in Christus*, wat ze van daaruit "moeten doen" om als christenen te leven en wat voor problemen daarbij de kop op kunnen steken.

De brief is geschreven aan christenen, mensen die geloven in Jezus Christus als de enige grond van hun heil: de hoop en redding van hun leven (1, 1 – 2, 10).

Enkele karakterisering van Petrus over wie deze mensen zijn:

- voorbestemd en uitverkoren (1, 1; 2, 11)
- geheiligd door de Geest (1, 2)
- Gods redding door Jezus (1, 9; 2, 9 en 10)
- Koningen, Priesters en Profeten, en zo Gods volk (2, 9 – 10)
- Om Gods daden in deze wereld te verkondigen en zo Zij getuigen te zijn

Vervolgens lijkt het erop dat Petrus vanuit deze "indicativus", deze feitelijke situatie van "zijn", komt met een heel aantal aansporingen hoe dan vervolgens als christenen te doen en te leven:

- wees heilig, want God is heilig (1, 16) – zonder je voor Hem af, wijdt je aan Hem toe
- doe het goede (wat dat ook is) (2, 1 – 3; 12) – zoals Jezus dat ook deed, ondanks wat Hem daardoor soms vervolgens ook overkwam...

- wees eensgezind met andere christenen (en in je huwelijken?)(3, 8) – hoe groot de verschillen misschien soms ook mogen zijn, vgl. Fil. 2, 5
- heb elkaar lief (3, 8) – als sjibolet van het volgeling van Jezus zijn (vgl. Joh. 13, 34 – 35; 15, 12 – 17).
- communiceer Gods wonderlijke redding door Jezus samen met andere gelovigen de wereld in op een al even wonderlijke manier (als profeten, priesters en koningen, 2, 9 en 10) – vgl. Kol. 1, 13

En nog iets meer voor door de week:

- aanvaard het gezag en de maatschappijstructuur als door God over je gesteld (2, 13 en 17 eerbiedig de keizer)
Dit sluit aan bij onderwijs van Jezus zelf, uit de bergrede: wees zuurdesem, licht op een standaard, bederfwerend zout (Matt. 5, 13 – 16);
- erken het gezag van je meerdere, bv op je werk (2, 18);
- en nogmaals: doe wat goed is, juist ook in onderlinge omgang in het algemeen (3, 11). Vgl. Rom. 12, 21: overwin het kwade door het goede.
- Streef zo vrede na (3, 11). Ook hier vgl. Rom. 12, nu vs. 18

Je zou kunnen zeggen: op drie niveau's bepaalt Petrus ons bij ons leven en hoe dat is of zou kunnen zijn:

- In en door Jezus *ben ik* kind van God de Vader met alles wat daarbij hoort
- Dit maakt mij tot gelovig mens die op een voorbeeldige manier naar Gods redding door Jezus verwijst. Zo doe ik m'n leven op een christelijke manier
- Dit zet me op een ontspannen manier in de wereld waarin ik leef en werk. Doordat ik in Christus alles heb, kan ik daarbij ook (min of meer rustig) van mezelf en mijn geldingsdrang (e.d.) afzien en aanvaarden wat over me komt. Vgl. hierbij bv 2, 19v: onrechtvaardig behandeld worden... Dat gaat best ver.

Nog korter gezegd: weet wie je bent in Christus en doe dan "gewoon" zoals dat daarbij past... nl. "het goede" (= Gods gerechtigheid die God ons wil laten doen, vgl. Ef. 2, 10).

Toch zijn we er hiermee niet. Want hoe vaak probeer je al niet eea. Maar smooit het in goede wil, in gedachten over hoe het misschien zou moeten, in verwarring of je echt dingen over je heen moet laten komen (zeker met onrecht is dat erg lastig), etc. Of krijg je het qua planning niet voor elkaar er eens meer serieus mee bezig te zijn. Hoe komt dat?

In 3, 14 en 15 stoot Petrus verder door naar waar het echte probleem zit.

2. Waar zit het echte probleem?

Vaak hebben we het idee dat we aardig doorhebben waar het in geloof om draait. We weten dat we (op eoa manier) gered zijn door God en dat Jezus hierin een centrale en cruciale rol vervult. En als je belijdenis doet, dan ben je hiervan helemaal overtuigd! Toch?

We snappen vaak ook wel dat daar een bepaalde manier van doen bij hoort. En daar hebben we genoeg over gelezen in de bijbel. Ook hebben we wel door dat zo'n kloof tussen geloof en leven niet de bedoeling zal zijn. Jezus spreekt teveel over jouw "zijn" als Zijn volgeling in deze wereld (bv. Matt. 5, 13 – 16 of Joh. 13, 35). Waarom worstelen we hier dan toch mee?

Natuurlijk zijn er van die dingen als onze drukke bezetting en verantwoordelijkheden, onze prioriteiten in onze aandacht en agenda's, onze druk bezette geesten, etc. Maar ik wil nu graag aansluiten bij wat Petrus zegt in 3, 14 en 15. En ik heb gemerkt dat dit echt ook wezenlijke dingen zijn die er onder ons leven...

- **Geloof geeft lijden...** Dat is een lastig punt. Want is dat nu iets om gelukkig over te zijn (zie vers 14)?
Globaal zie je in het NT twee soorten lijden (die in feite ook wel weer nauw met elkaar in verbinding staan):
 - a. Verlies van je oude leven ten koste van het nieuwe in Christus (vgl. wat Jezus hierover zegt in bv Matt. 16, 25). Deze pijn zit in jezelf: jij moet iets opgeven, verliezen, om dan daarvoor in de plaats nieuw leven van Jezus te krijgen. Dit heet ook wel "afsterven" aan je oude leven. En dat doet pijn.
 - b. Pijn en leed dat je vanwege Christus moet verdragen van buiten af en wat soms heel concreet kan worden (vgl. vervolgte christenen en bv ook Petrus zelf). Dat laatste is hier vooral bedoeld, hoewel dan niet gelijk de heftigste vorm. Maar de kern is: als je gelooft in Jezus en daar gevolg aan geeft in je leven, dan kan dat lijden (= energieke intimiderende weerstanden) tot gevolg hebben, zoals schamperheid, leugen, minachting, hoon en spot. Of erger...
De vraag die hier rijst is: moet je dat willen? Lijden om het evangelie? Onrecht verdragen van/door anderen en je dan maar stil houden? En soms zelfs het leven laten om je geloof? Letterlijk?
Antwoord wat Petrus hier op geeft is: bedenk dat als je zo lijdt, dit blijkt geeft van je oprechte en levende geloof in Jezus. En zo heb je dus ook deel aan

Hem en het heil dat Hij geeft! Je geloof is dus echt! Die echtheid komt op de tocht te staan op het moment dat je niet meer voor je geloof durft uit te komen als er lijden lijkt te komen daardoor...

Maar dat is dus het eerste dat Petrus noemt als probleem: durf je christen te zijn als er daardoor lijden over je dreigt te komen? Vgl. hierbij de Bergrede in Mat. 5, 10 of Rom. 8, 31 – 39.

- **Onze angsten voor mensen** (en wat "ze" zeggen en vinden) is het tweede dat hij noemt. Dit hangt wel samen met het voorgaande. Alleen legt dit meer de nadruk op datgene wat aan mogelijk lijden vooraf gaat: nl. de angst ervoor. Als mensen je honen en beschimpen geeft dat lijden. En als je dat aan ziet of voelt komen, kan dat angst geven. En die angst kan je er vervolgens van weerhouden anders dan de mensen om je heen, als christen op te treden.

Maar wacht even, waarom zou je je zo laten intimideren? Vgl. Elisa in 2 Kon. 6, 16 en 17: kijk naar de werkelijke toedracht van de situatie: Hij die voor ons is, is veel sterker dan die tegen ons is. Wij zijn met veel meer dan zij dus wees niet bang..., dit klinkt even makkelijk zo, maar m.n. dit laatste is wel heel belangrijk.

- **Verwarring** – hoe moet ik hier nu iets mee? Ik zit tussen twee vuren lijkt het wel. Aan de ene kant wil ik wel christen zijn, maar aan de andere kant moet ik dan soms dingen zeggen, beslissen of doen die anderen tegen de haren instrijken of waar geen begrip voor is. Dat kan bv. de onderlinge verhoudingen beschadigen. Of me heel kwetsbaar maken. Wat moet ik? Verwarring wil in feite zeggen dat je je oriëntatie kwijt bent,. Je weet even niet meer hoe het verder moet. Wat is er nu bepalend voor wat je gaat doen, hoe liggen de zaken nu echt? En wat is dat soms ook verdraait lastig!
- In het verlengde van het voorgaande komt Petrus in vers 15 tot misschien wel het diepste of meest eigenlijke probleem, waar die voorgaande problemen uit voort komen: **is er wel echte verbinding met Jezus?** Zodat Hij echt de Bron van ons leven is, zoals de wijnstok voor de ranken (vgl. Joh. 15, 1 – 8 en de 1^e jaarthemapreek daarover)? Is je hart echt vol van Hem en van wat Hij aan jou wil geven? Want als dat niet zo is, dan worden de voorgaande "problemen" een stuk lastiger om op te lossen...

3. Leven in Verbinding met Jezus

Petrus stelt dit probleem van die verbinding met Jezus aan de orde door in vers 15 nog een keer de absolute basis van het christelijke geloven samen te vatten. Dus niet inhoudelijk, maar op "doe" niveau: hoe doe ik dat nu, geloven? Hoe krenzig nu, van uit mijzelf bezien, die verbinding tot stand? Petrus noemt dan drie dingen:

- **erken Jezus als Heer**

Als je in een "conflict" met jezelf zit op je werk over hoe te doen, ga dan eerst na wie er nu eigenlijk de Heer van je leven is, wie er troont op de troon van je hart, aan wie je in feite alleen maar verantwoording schuldig bent.... Is dat Jezus? Leven in verbinding met Jezus wil allereerst zeggen dat je Hem honoreert als Heer. In hoeverre doe je dat?

- **eer Hem**

eren wil zeggen: Hem respecteren, Hem gehoorzamen en volgen, Zijn zeggenschap het belangrijkste vinden.

Eigenlijk staat er (en daarmee zijn erkennen en eren in 1 zin gevat): wijd jezelf diep in je hart toe aan de enige en echte Christus als de Heer van je leven (*lett.* Heiligt in jullie hart 'de' Christus als Heer). Nog anders gezegd: verbind je met hart en ziel aan Jezus Christus als de Heer van je leven.

Dit toegewijd zijn aan Hem zal er namelijk voor zorgen dat je in je christen zijn in en in je keuzes daarin achter jezelf kunt blijven staan, bereid om je te verantwoorden, wat er ook van je wordt gevraagd en door wie ook.

Dit kan omdat juist Jezus achter jou staat als je er voor kiest Zijn gezindheid en stijl aan te wenden in je leven, als je bent in en door Hem.

M.n. dit laatste ontstaat, als je echt blijft in die verbinding met Hem, waarin Zijn hart en jouw hart aan elkaar verbonden zijn. En waarin jouw hart dus gevuld wordt met wat er in Zijn hart over jou wordt gekoesterd.

Blijkbaar vindt Petrus het dus nodig hier nog een keer heel duidelijk bij stil te staan: *misschien ervaren jullie veel strijd en lijden en dat is ook terecht* (vgl. 4, 12; 5, 8). Maar, zegt hij dan hier in vers 15, *bedenk dat je hierin echt staande kunt blijven op de weg ten leven als je leeft in Verbinding met Jezus als de Heer van je leven*. Als je leeft in die verbinding, dan krijg je zicht op de waarheid en werkelijke toedracht van het leven, en dan ontvang je kracht en "lef" (*lef*, *levav* is hebreuws voor 'hart') om het echte goede te doen (het goede = dat wat in overeenstemming is met de levenswetten van God, Zijn gerechtigheid).

Het ware probleem van geloven op maandag zit dus niet zozeer in hoe doe ik wat dan op welk moment, maar in: wie ben ik eigenlijk ten diepste, en wie is er in mijn hart degene die er de dienst uitmaakt, je gezindheid bepaalt...

- **Wijd je toe met heel je hart**

Dit betekent dat verbinding met Hem ook vraagt om verbinding met jezelf...

(vergelijk ook de jaarthemapreek van 14 dec. 2009, Wie ben ik echt). Weet jij wat er ten diepste in je hart omgaat? Weet jij waar Jezus' heling en vernieuwing echt nodig is, zodat je vervolgens ook "gewoon" kunt "doen" als Hij?

Want veel van onze "onhebbelijkheden", waarvan we wel aanvoelen dat die in feite niet horen bij een christen (die we willen zijn), komen voort uit ons geschonden en gebroken hart. Dat brengt wrange vruchten voort. En die wrange vruchten blijken vooral in de interactie tussen jou en andere mensen: op je werk, in je huwelijk of gezin. Om dan vervolgens als gebakken peren terug te keren naar jou... (vgl. Luc. 6, 43!; Rom. 12, 9 – 21 en Gal. 5, 13 – 25).

Maar juist Jezus wil je uit deze "duisternis" verlossen. Sterker: dat heeft Hij gedaan. En dat wil Hij in je leven met het licht van Zijn liefde en genade uitwerken. In verbinding met Jezus mag je dat ontvangen (2, 9; vgl. Ef. 5, 8 of Kol. 1, 13 en vooral 1 Joh. 1, 6).

Ben je en heb je jezelf werkelijk vergeven? Heb je je zelfhaat echt in Christus afgelegd? Heb je al de leugens die er in je leven tot nu toe in je hart zijn opgekomen, door Gods liefde in Jezus laten ontmaskeren? En heb je je pijn en verdriet door Hem laten troosten? Juist dit zijn de dingen die je van Jezus mag ontvangen in Verbinding met Hem. Zodat ze in jouw omgang met het alledaagse leven minder parten spelen. Want dan kun je gaan liefhebben met de liefde en op de manier waarmee jezelf geliefd bent in Jezus (Mat. 3, 17 en 22, 39)!

Dat alleen maakt jou de mens die Petrus zich hier voorstelt, om zo christen te zijn in het "gewone" alledaagse leven.

Dus nogmaals: het gaat in eerste instantie niet om wat ik doe en hoe ik dat precies doe, maar veel meer en voor al het andere gaat het om wie ik ben, diep in mijn hart. Wie ik ben in Jezus. En of ik Hem in mijn hart heb ontvangen: Hem heb erkend en geëerd, Hem heb ontvangen met alles wat Hij mij wil geven.

4. Door de week

Dat zet je leven op een ander spoor: je wordt een nieuwe schepping. Jezus wordt in je zichtbaar, de vrucht van de Geest (vs. 16: doe dat met..., vgl. Gal. 5, 19 - 22). Je angsten verdwijnen omdat mensen geen zeggenschap meer hebben over jouw waarheid, waardigheid en eer (Ps. 3, 4 (*kabot*); 62, 8; Spr. 3, 1 – 4). Je bent niet meer afhankelijk van wat mensen vinden en zelfs soms zeggen of laten merken. Omdat

God in Jezus jou bij je naam heeft geroepen en je zo onvoorstelbaar bevestigd heeft. En omdat je weet dat als je het goede van Hem doet, je dat vrede geeft bij Hem.

Dat maakt het leven en hoe je dat doet zo veel meer relaxed. Ook al wordt je onrechtvaardig behandeld, dan nog ben je in staat om te blijven bij wie jij bent in Jezus. Je wordt in zekere zin "ongrijpbaar" voor angsten, hoon en spot.

Geloven op maandag, tijdens je werk, in je gezin, in relaties, op de sportclub of in de buurt: het staat of valt met "wie jij bent in Christus"... Of niet...

Natuurlijk kun je niet verwachten dat je dan vanaf vandaag dus altijd maar 100% in Christus bent en van daaruit "doet" en leeft in "volmaaktheid". Dat gaat helaas niet zo in de gebrokenheid waarin we leven (en waar we helaas zelf debet aan zijn). Leven in verbinding met Jezus is een manier om stap voor stap te groeien in dat leven dat uit Hem in jou voort wordt gebracht. En dat gaat met vallen en opstaan. Je moet dat leren.

Paulus zegt tegen Timotheus dat het te vergelijken is met een sporter die zich voorbereid op een belangrijke wedstrijd (1 Tim. 4, 7 en 8, vgl. Fil. 3, 12). Echt leven in verbinding met Jezus moet je trainen, oefenen. En dan komt daaruit die vrucht voort van dat leven waarvan anderen dan op een gegeven moment gaan zeggen: tjong...

Het is een leven waarvoor je je niet hoeft te schamen (vgl. Paulus in Rom. 1, 16v). Want het is de redding van je leven! Daar schaam je je toch niet voor?

Maar omdat eea niet in 1 keer 100% goed zal gaan maar een levenslang proces van groei is, is het goed om naast die essentiële en wezenlijk veranderende Verbinding met Jezus ook je oog gericht te houden op de domweg concrete aansporingen die Petrus hier geeft. Zoals God die ons heel de bijbel door trouwens geeft als een soort levenswetten: als je nu zo en zo doet, dan garandeer ik jullie dat je het leven zult vinden". Het zo en zo doen is gewoon goed! Want dat brengt leven. Beide is belangrijk. En voor beide is het belangrijk daar concreet handen en voeten aan te geven.

Hoe zou je dat kunnen doen? Een paar ideeën en tips

- voor alles: strek je uit naar Jezus en naar de Verbinding met Hem op daarvoor gereserveerde momenten, bv op de kring (of tijdens de voorstudie daarvoor) in de kerkdiensten en op andere door jou gekozen momenten (bv op conferenties, in je stille tijd, e.d.). Dit is en blijft de basis voor alles wat je doet,

- beslist, denkt en voelt, juist ook door de week... En als je deze verbinding telkens opnieuw op deze momenten weer goed in beeld krijgt, dan neem je dat mee de week in. Op deze manier wordt die kloof overbrugd, waar ik het aan het begin over had. Dus: vul je zoveel mogelijk met Jezus.
- neem door de week af en toe ook gewoon tijd om even naar God te gaan. Je kunt dit bv doen door elke dag bij het ontbijt hiervoor even tijd te nemen, of op een andere manier (bv in de auto op weg naar je werk of zelfs op de fiets). Laat je agenda nog even 5 – 10 minuten dicht, om dan die minuten aan God te besteden.
 - Op je werk kun je bv tussen de middag tijd reserveren (paar minuten is genoeg) om even de verbinding met Jezus weer te "potentieren", dat wil zeggen: je even weer bewust te maken van het feit dat Hij er is en dat jij en Hij met elkaar in een levende en werkelijke Verbinding staan. Wat je hierbij ook nog kunt doen is her en der op bv je bureau "reminders" aan te brengen (bv een geeltje op je beeldscherm met een bijbeltekst erop of zo, die je veel; doet.
 - Probeer gaandeweg eens wat meer oog te krijgen voor hoe je nu eigenlijk op je werk bent: hoe voel je je en hoe houdt dat verband met hoe je optreedt in je werkomgeving? Probeer verbinding te leggen met wie je bent in Jezus, wat er ook voor ideeën bij je leven over hoe men over je denkt ...
 - Denk ook regelmatig na over de vraag wat nu in een bepaalde situatie echt het goede is. Soms is dat ook dat je eerlijk zegt dat je het niet weet... Soms kan dat zijn dat je eerlijk bent over je werkomstandigheden en jouw grenzen aangeeft (bv over wat er gevraagd wordt qua tijd of qua eerlijkheid...). Het goede is vooral: transparant zijn (ipv sneaky), respectvol naar anderen toe, bereid om je te verantwoorden waarom je tot iets komt, etc. Maar dit kan niet iedereen zo even. Daar heb je ook training voor nodig om dat te doen. Want het is echt anders dan maar gewoon aansluiten bij hoe "men" doet.
 - Praat met medegelovigen op de kring over dit onderwerp. Zo kun je elkaar toerusten, bemoedigen etc. en samen voor situaties bidden.
 - Er zijn diverse instanties die ondersteuning willen bieden bij "geloven op het werk" en dor de week. Kijk eens op Internet (zie overzicht hieronder). 1 van de dingen die wordt geadviseerd is: zoek medegelovigen op, op het werk en kijk of je van tijd tot tijd iets samen kunt doen (bidden bv).
 - Boven alles: onthoud dit: het gaat niet in de eerste plaats om wat ik doe, maar om wie ik ben. En in Jezus kan het niet anders dan dat ik iemand ben die indruk maakt. En die kwaadwillenden beschaamd doet staan (3, 16c).

Vragen/Bespreekpunten/Oefeningen bij de preek over 1 Pet. 3, 12 - 17

Enkele instructies vooraf

Bij deze laatste preek over het thema feest van Verbinding behalve verwerkingsvragen bij de preek ook een aantal vragen die betrekking hebben op het geheel van het jaarthema (min of meer ter evaluatie).

De oefeningen en gesprekspunten

a. Persoonlijke meditatieve oefeningen

Je kunt deze oefeningen bv doen ter voorbereiding van de kringavond, waarop de verdere verwerking van de bovenstaande jaarthemapreek wordt gedaan.

1. Lees 1 Pet. 3, 8 – 17 nog een keer door. Ga na wat deze woorden je doen. Leg dit in een paar woorden voor jezelf vast op papier.
2. Wat is volgens jou de belangrijkste boodschap van dit tekstgedeelte?
3. Ken jij dat: lijden, angst of pijn om het evangelie? Noem eens een situatie?
4. In hoeverre ben jij echt met heel je hart toegewijd aan Jezus? Wat betekent dit voor jou concreet in je alledaagse leven?
5. Kun jij iets met de onder 4 genoemde "tips" voor christen –m zijn op en rond je werk? Waarmee wel, waarmee niet? En waarom?
6. Wat is voor jou de waarde geweest van het behandelde jaarthema Feest van Verbinding? Wat zou je bij wijze van evaluatie in ieder geval willen zeggen hierover?

b. Gesprekspunten voor in de groep

Onderstaande (gesprek)punten kunnen aan het begin van de avond over de jaarthemapreek plenair worden besproken. Neem hiervoor ongeveer 40 minuten. Ga daarna met elkaar aan de slag met de oefeningen.

1. (ong. 15 minuten) Start (na gebed om 20 uur) met een korte bespreking van de preek (zie boven), n.a.v. een paar vragen:
 - Wat was volgens jou de hoofdboodschap van de preek?
 - Hoe kwam het thema Verbinding ter sprake?
 - Wat was het "Feest" van die verbinding?
2. (5 min.) Wat herken je van de dingen die Petrus noemt in 3, 14: lijden, angsten, verwarring? Wat doe jij daarmee als je dat merkt bij jezelf?
3. (10 min.) Probeer met elkaar na te gaan wat het voor gevolgen heeft voor je christen – zijn op je werk e.d. of je met heel je hart toegewijd bent aan Jezus,

of niet. Leg verbanden met je eigen "door de weekse" levenssituatie.

c. **Oefeningen** (verbindingsoefeningen)

Onderstaande oefeningen hebben als doel zo concreet mogelijk te werken aan de verbinding met elkaar.

1. **Getuigen op het werk 1** (ong. 15 min.)

Drie mensen doen een rollenspel. Twee (waarvan de één gelooft en de ander niet) zitten samen op een kamer op hun werk als de derde (zijnde de leidinggevende van de twee) binnenkomt met de volgende opdracht: "Mensen, ik heb net deze klus op m'n bordje gekregen. Zondag moet dit werk klaar zijn. Dus ik wil dat jullie hier zaterdag en zondag om 9 uur zijn, dan werken we zaterdag de hele dag en zondag tot in de middag door, totdat het klaar is. Als beloning mogen we zaterdagavond met elkaar uit naar wat we maar willen..... Compensatie is daardoor trouwens wel van de baan. Dat zit in dat uitgaan. O.K.?" Hoe antwoorden de twee op hun leidinggevende? Verdeel de rollen en speel die uit in een korte scène van ong. 3 minuten. Praat er daarna over: wat speelt er van binnen in jou een rol in zo'n situatie, wat zijn belangrijke dingen, hoe breng je dat? En wat moet je met jouw christelijke identiteit hier?

2. **Getuigen op het werk 2** (ong. 15 min.)

Stel je de volgende situatie voor: twee mensen zitten op een kamer. Jij bent één van hen. Hun leidinggevende komt binnen en begint met een instructie over hoe op te treden t.o. toeleveranciers en klanten, nu de situatie van het bedrijf penibel is: bankroet is nabij en er moet gered worden wat er nog te redden valt. Wat vooral belangrijk is, is dat je vooral de indruk wekt bij de klant (die z'n levering vooruit grotendeels moet aanbetalen) en bij de toeleveranciers dat er totaal geen liquide problemen zijn. Zo nodig bedien je je hierbij van leugens (om bestwil, volgens je baas). Wat doe je nu als christen – werknemer?

- a. Je stemt in met de te nemen strategie: er moet gered worden wat er te redden is, inclusief jouw salaris en baan overigens...
- b. Je denkt er het jouwe van en ziet wel als het aan de orde komt in jouw contacten met klanten en toeleveranciers
- c. Je protesteert tegen je baas over het feit dat hier toch ook enig correct ethisch handelen in het geding is en dat jij je hiermee niet kunt inlaten.
- d. Je verzin zelf iets over hoe je hierin zou doen....

Probeer er met elkaar eens uit te komen hoe jouw christen – zijn hierin bepalend zou kunnen zijn voor je optreden. Eventueel doe je dit weer met een rollenspel.

3. Afsluiting / Evaluatievragen over jaarthema

Het jaarthema Feest van Verbinding is nu voor het laatst aan de orde geweest dit seizoen. Daarom graag ter evaluatie de volgende vragen:

- wat heeft je het meest getroffen bij dit thema?
- waaraan heb je concreet iets gehad?
- zou je in een zin het jaarthema kunnen samenvatten?
- welke dingen vond je met dit jaarthema goed? Wat niet of minder of niet?
- Heb je iets gedaan met het materiaal dat elke keer op internet beschikbaar is? Zo ja, hoe beviel dat?
- heb je tips voor een volgend jaarthema?
 - inhoudelijk (dus wat voor thema)
 - qua opzet e.d.

Reacties mogen worden gemaïld naar rft@filtnet.nl

Lees (je) wijzer met gebedspunten

Preektekst 1 Pet. 3, 12 - 17 (gelezen 3, 8 – 4, 6)

- Maandag** Gen. 14, 17 - 24 Abram als gelovige vreemdeling in de aardse wereld
Bid om inzicht in waar er in jouw situatie eerlijkheid en correctheid wordt gevraagd. Vraag ook om kracht eerlijk en correct te zijn.
- Dinsdag** Gen. 39, 1 - 20 Jozef en zijn reactie op puur onrecht
Hoe ga jij om met situaties waarin jou onrecht treft (of lijkt te treffen)?
Bid God om inzicht in hoe je hiermee om moet gaan en om kracht dit ook daadwerkelijk te doen.
- Woensdag** Gen. 42, 1 - 17 Jozef en zijn broers
Wat kunnen je broers, zussen of ouders je niet aan hebben gedaan. Hoe ga jij daar mee om? **Vraag God** om inzicht en kracht hierin.
- Donderdag** Psalm 34 De psalm die de structuur van 1 Pet. 3 heeft bepaald
Wat vind je van deze psalm? **Bid dat je** steeds meer het goede gaat doen
- Vrijdag** Luk. 6, 43 - 45 De goede schatkamer van het hart brengt het goede voort
Bid er om dat je vanuit je Verbinding met God in en door Jezus steeds meer goede vruchten gaat voortbrengen
- Zaterdag** 2 Kor. 3, 1 - 18 Wie gevuld wordt met de Geest van Christus [17, 18] wordt een leesbare brief [2 en 3]
Bid om vervulling van je hart met Jezus zodat jouw doen en laten Hem zichtbaar maakt en stap voor stap te groeien naar Zijn beeld

Geloven op maandag en Internetsites

Het onderwerp geloven op maandag, christen zijn op je werk e.d. is de laatste tijd door verschillende organisaties aan de orde gesteld.

Zo was er in maart een conferentie over dit onderwerp, o.a. met medewerking van Alpha Nederland. Hieronder enkele sites op Internet, waar je meer informatie kunt vinden. Van harte aanbevolen.

Alpha-Cursus Nederland (Alpha op de werkplek) [<http://www.alpha-cursus.nl/>](http://www.alpha-cursus.nl/),

Bedrijfsgebed [<http://www.bedrijfsgebed.nl/>](http://www.bedrijfsgebed.nl/),

CBMC [<http://www.cbmc.nl/>](http://www.cbmc.nl/)

Geloven op Maandag [<http://www.gelovenopmaandag.nl/>](http://www.gelovenopmaandag.nl/).